

Советські і болгарські агенти були замішані в атентаті на Папу

Нью-Йорк, Н.Й. — Щоденник "Нью-Йорк Таймс" і інші газети помістили у вівторок 17-го серпня ц.р., довшу інформацію про те, що советські і болгарські агенти були безпосередньо замішані в атентаті на Папу Івана Павла II у травні 1981 року.

Інформація базована на свідченнях визнаного американського спеціаліста від терористичних актів Кларі Стерлінг, яка у статті в журналі "Ріперс Дайджест" заявляє, що чотиримісячні дослідження аказують, що Мегмет Алі Аджа, турок з походження і справжній виконавець атентату на Папу, не був правим терористом і не діяв на власну руку, як про це думали раніше.

Згідно з інформацією К. Стерлінг, Аджа отримував майже систематично допомогу зі Сфії, де знаходиться кубло турецьких терористів, що ними керує секретар поліції Болгарської Народної Республіки. Голова цієї турецької групи мав би бути якийсь Абузур Угурлю, який тепер перебуває у в'язниці в Туреччині і який персонально знає Аджу з ранішніх акцій. Співробітник названого американського

журналу каже, що Аджа вже раніше отримував притулок в Болгарії після того, як він втік з турецької в'язниці. Також пістоля, з якої стріляв Аджа в Папу є болгарського виробу. Аджа користувався також болгарськими документами і на це були докази після того, коли поліція в Італії зробила обшук його приватних речей.

Немає найменшого сумніву, що Москва знала про існування терориста Аджи, бо Болгарія дуже часто служить сурогатом для Москви у терористичних і підпринних акціях. Американські кореспонденти в Римі, з якими розмовляв після атентату К. Стерлінг, погоджуються з думкою, що Советський Союз стояв "за кулісами" цього неприємного випадку.

Аджа перебуває тепер в італійській в'язниці, засуджений на довіжнотну тюрму за виконаний ним атентат на Папу, якого в комуністичних державах вважають другим лідером польського відродження, що оформилось у профспілку "Солідарність". З тієї причини, на думку західних аналітиків, там вирішили, що він мусить згинуть.

Мехіко є головним експортером нафти до ЗСА

Вашінгтон. — Американський бюлетень "Енерджі Юзер Ньюз", посилаючись на інформації Департаменту енергетики пише, що Мехіко, випереджаючи Саудівську Аравію, виступає на перше місце в експорті нафти до З'єднаних Штатів Америки. В червні ЗСА імпортували 124 мільйонів бочок нафти. З цього числа 22,2 відсотки припадає на Мехіко, 17 на Саудівську Аравію і 14,2 відсотка на Велику Британію.

Для інформації журнал подає, що в минулому році Саудівська Аравія безконкурсний провела конкурс перед в експорті нафти до ЗСА забезпечуючи цим паливом Америку на 24,6 відсотка. За Саудівською Аравією йшла Нігерія, а щойно потім Мехіко.

Окремо відомий знавець цієї справи Ден Ладберг інформує, що запотребовання Америки на бензину впало в 1981 році на 11 відсотків. В 1978 році американські водії автомобілів зужили 115,2 бильйона галлонів бензину, пересічно по 519 галлонів кожний. Але вже в 1981 році це число впало до 102,5 бильйона. В кінці цього року, кажуть спеціалісти, запотребовання зменшиться ще на 2,5 бильйона галлонів і то не зважаючи на те, що число автомобілів на шляхах ЗСА радше зростає. Це заощадження бензину треба приписати в першу чергу власникам автомобілів, які навчилися економити паливо і компаніям, які випускають на ринок автомобілі, мотори яких не поїрають стільки пального, як раніше.

ЯРУЗЕЛЬСЬКІ ЗУСТРІНУВСЯ З БРЕЖНЄВИМ

ЗАВОРУШЕННЯ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

Москва. — Войцех Ярузельський, перший секретар Польської Об'єднаної Робітничої (комуністичної) партії, прем'єр-міністр, міністр оборони і голова Військової ради національного спасіння від 13-го грудня 1981 року, тобто від дня проголошення воєнного стану у Польщі, поїхав, як черговий пошлюк, до лівної резиденції Леоніда І. Брежнєва, генерального секретаря ЦК КПРС і голови Президії Верховної Ради СРСР. Раніше там побували інші лідери сателітних країн.

Л. Брежнєв і його оточення, зокрема міністр закордонних справ Андрій Громико і член Політбюро Константин Черненко, зустріли польського прем'єра дуже тепло і розмова з ним, як інформують советське пресоове агентство ТАСС, відбувалася "у дружній і невимушеній атмосфері".

Вже на самому початку розмови В.Ярузельський, немов оправдуючись заявив, що останні розрухи в Польській Народній Республіці, зокрема у Варшаві і данську, Щеціні та інших містах, "були ділом зовнішніх сил, зокрема З'єднаних Штатів Америки". До речі, згадане советське агентство взагалі нічого не інформувало про події в Польщі в останньому часі, а зокрема про зустріння народних мас з військом і поліцією та вимоги польського народу відновити свободу виразу думки і профспілку "Солідарність" та звільнити її лідерів, зокрема Леха Валенсу і його найближчих співробітників. Політичні спостерігачі кажуть, що Ярузельський запевняв Брежнєва, що загальна ситуація покращалася у кожному відношенні і що воєнний стан врятував Польщу від катастрофи і "заворушення ворожого соціалістичного країни", що змало до посилення хаосу і перебрання влади в країні.

Не міг однак закрити Ярузельський перед Брежнєвим справи економіки і погіршення загального господарського стану у Польщі. Брежнєв зі своєї сторони запевняв польського гостя, як інформують далі ТАСС, що Советський Союз продовжуватиме вислати економічну допомогу для "братнього польського народу" і допоможе йому розв'язати трудні господарські проблеми в майбутньому. Обидва разом засуджували З'єднані Штати Америки, персонально Рональда Регена й інші західні держави, які "піддали тисковий Вашингтону" і застосували різні економічні санкції проти Польщі. Брежнєв, на здивування західних спостерігачів, був тим разом більш обережним у своїх прогнозах щодо поладження польської проблеми. В березні він заявив, що проголошення воєнного стану є тільки тимчасовим засобом у "боротві біт проти внутрішніх підпринних елементів і закордонних ворожих сил"; тим разом він взагалі не згадував про існування воєнного стану і не намагався передсказувати його закінчення. Він навіть визнав правильним потягнення В.Ярузельського про звільнення 1,200 закладників в червні і частину лібералізацію воєнних законів уведені польським урядом ще перед заворушеннями. Очевидно, зі своєї сторони польський лідер запевняв Брежнєва в абсолютній лояльності Польщі до СРСР.

Вміжчасі, військові частини і польська поліція знову мусили вживати воду, гумові кулі і газ проти демонстрантів у Варшаві. Закордонні кореспонденти інформують, що поліція аживляла силу проти демонстрантів частинно також тому, щоб доказати, що теперішній режим є здібний зламати всякий спротив, організований тим членами "Солідарності", які знаходяться поза в'язницями і ізоляційними таборами. Дивна була поведінка поліції, кажуть західні кореспонденти. Окремі відділи наказували зібраним розійтися і не чекаючи реакції, відразу лили воду на демонстрантів і стріляли газом кулями. Деякі спостерігачі кажуть, що не демонстранти, а поліція викликала захолот у Варшаві.

ЕВАКУАЦІЯ ПВО МОЖЕ ПОЧАТИСЬ ЩЕ ЦЬОГО ТИЖНЯ

Бейрут, Ливан. — Співробітник американського висланника на Близький Схід Філіппа Габіба і ливанські чинники односторонньо інформують про те, що білий Палестинської Визвольної Організації розпочали вже процес підготовки до евакуації із західної частини Бейруту і що перші частини будуть готові до виїзду вже цієї суботи, 21-го серпня ц.р.

Вміжчасі до Бейруту наближаються воєнний міжнародного корпусу, які, як відомо, покищо складаються з французьких, американських і італійських частин. У самому Бейруті нібито спокійно. Тільки час від часу чути поодинокі постріли з автоматичної зброї чи вистріли снайперів, але в загальному, як кажуть військові спостерігачі, "велика зброя мовчить" і ІІ-те з черги перемир'я триває. Речники ливанського уряду, зокрема прем'єр-міністр Шафік Ваззан, заявляють, що "ми є у процесі дуже важливих перемін на протязі цих двох днів і ливанський нарід повинен приготуватися до нової ситуації".

Прем'єр Ваззан, довідавшись від Ф.Габіба про остаточне завершення переговорів і приготування до евакуації ПВО, виступив на телевізії з окремою промовою до ливанців, заклинаючи їх затримати спокій і готуватися до загрози ризику, наскільки короткотривалою, але жорсткою війною. Ваззан заповів, що після засідання ливанського комітету він особисто проголосить день і напрям евакуації білців ПВО.

Щі білців ПВО.

Політичні спостерігачі кажуть, що також в інших справах, зокрема у справі відтягнення сирійських військових частин з Ливану і встановлення способу контролю виходу білців ПВО, були досягнуті порозуміння шляхом компромісу. Ізраїльські чинники заявили, що вони терпеливо очікуватимуть на другу фазу — виведення сирійських військ. Очевидно, речники сирійського уряду в Дамаску ще не зайняли виразно становища до цієї вимоги Ізраїля, але також не реагували гостро на цю вимогу, як це було перед тим. Одинокою незрозумілою справою залишається справа ізраїльського летуна, дати повернення якого ще не узгоджено, а ізраїльські навіть побоюються, що ПВО тримає летуна і декількох ізраїльських полонених, як заставу, бо представники цієї організації відмовилися навіть від розмов на цю тему з речниками Червоного Хреста, які хотіли бути посередниками.

Політичні спостерігачі кажуть, що Адміністрація президента Рональда Регена приготується тепер до змін політики на Близькому Сході і нової стратегії із врахуванням поладження справ самовизначення для палестинців. Ці спостерігачі кажуть, що в скорому часі буде номінований новий дипломат на вищому рівні для поладження цієї справи і зрушення з місця египетсько-ізраїльських переговорів.

ЗСА ЗМІЦНИЛИ ВІДНОСИНИ З ПЕКІНОМ

ПРИПИНЯТЬ ПРОДАЖ ЗБРОЇ ДЛЯ ТАЙВАНУ

Вашінгтон. — Президент Рональд Реген рішився на далекойдуче потягнення, метою якого є зміцнити дипломатичні зв'язки з Китайською Народною Республікою, хоч, як кажуть політичні спостерігачі, таке рішення Уряду ЗСА може мати далекойдучі негативні наслідки для Республіканської партії і самого Р.Регена, якщо він рішиться кандидувати на чергову каденцію в 1984 році.

Консервативні кола в Республіканській партії і особисті прихильники Президента незадоволені постановою про припинення продажу зброї для Національного Китаю, тобто Тайваню, який, як заявив сенатор Беррі Голдвоттер, республіканець з Аризони, все стояв по стороні ЗСА і був досі непохитним приятелем Америки.

Речники тайванського уряду також зайняли вже до цієї справи становище і пестертегли президента Р.Регена, що він своїм рішенням зробив одну з основних помилок під час свого урядування у Білому Домі, піддавшись виразному тиску Пекіну. На думку тайванців лівіські комуністичні диктатори вимагатимуть від ЗСА інших концесій і поступок, а у цьому відношенні комуністичні держави не мають стриму, бо вони мають визначену ціль до якої прямують різними шляхами.

У заміну за припинення продажу зброї для Тайваню,

Пекін нібито обіцяв Вашингтонові працювати в напрямі мирного поладження тайвансько-китайської проблеми і об'єднання Тайваню з материком.

Консервативні кола, як кажуть політичні коментатори, вже розпочали акцію проти Р.Регена і його дотеперішніх, як вони твердять, помилок у політиці. Очевидно, Президент активно борониться проти всіх висунутих проти його Адміністрації "закідів". Він навіть особисто по телефонував до коментатора програми новин на сітці Сі-Бі-Ес Дена Ратера, щоб заперечувати проти його нібито тенденційного навісвітлення рішення Уряду про припинення продажу зброї Тайваню. Ратер, під час передачі новин, заявив слухачам, що "трапила незвичайна подія: Президент З'єднаних Штатів Америки особисто по телефонував до нас, щоб заперечувати проти нашого навісвітлення тайванської проблеми". Ратер пізніше заявив, що телефонічна розмова з Білого Дому його особисто не переконала "ми й далі продовжуватимемо озброювати Тайван".

Політичні аналітики погоджуються з думкою, що рішення президента Р.Регена наступило у значній мірі під сильним тиском Пекіну, який останньою погрозою, що продовження продажу зброї Тайваню може мати дуже погані і далекойдучі наслідки у відносинах Пекіну з Вашингтоном.

БІЛЯ 800 ОСІБ ВЗЯЛО УЧАСТЬ В СОЮЗОВОМУ ДНІ ФІЛАДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ

Філадельфія, Па. (с.г.). — Союзний День, що відбувся заходами місцевого Окружного Комітету в неділю 15-го серпня ц.р., на посіпості УСОсередку "Тризуб" в Горшам, Па., був під кожним оглядом найбільш успішною імпрезою у цього річного вакаційному часі.

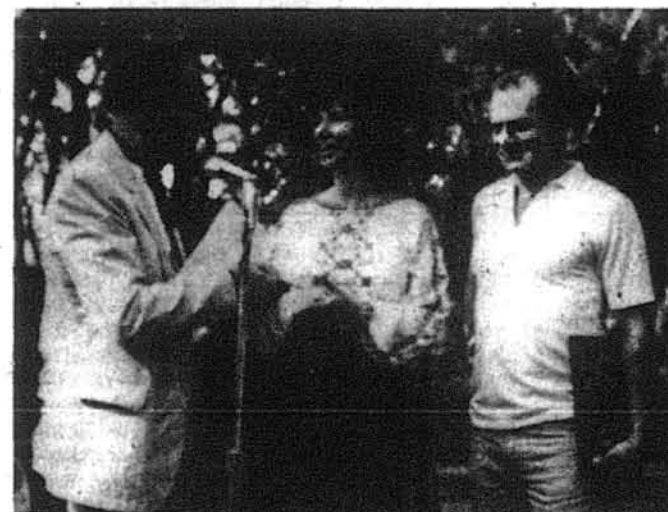
Коли брати під увагу химерну погоду під час кінців тижня, то неділя, 15-го серпня, була вимрюною. І не дивниці, що голова Осередку "Тризуб" інж. Ігор Чижович у своєму слові привітання жартував, що "хто із союзівців молився" за таку чудову погоду.

Біля 800 осіб — союзівців-земляків — прибули на цю чудову "Тризубівку", щоб спільно, як одна велика союзова родина, провести час, себе краще пізнати, пошанувати доволі гідні будівничих УНСО, а найважливіше віддати пошану заслуженим союзним піонерам. На це свято прибули союзівці й гості не лише з Філадельфії, але майже всі доколичні місцевості були заступлені не лише Пенсильванії, але також Нью Джерзі, Делаверу і Нью Йорку. Були гості і з далекої Флориди, стейту Вашингтон, а також з Парижу, Франції. На підставі того можна ствердити, що філадельфійська Округа є популярною, а "магнетом", який притягає і манить гостей є чудова посіпості "Тризуб".

Союзний День почався о годині 1-й по полудні піднесенням американського й українського прапорів, а відтак гості мали дозвілля:

одні забавлялися при збукках оркестри "Вечерня зірка", а інші споживали смачні українські страви, або підкріплялися гарячими і зимними напійками. Відтак о год. 3-й по полудні голова Окружного Комітету й разом голова святочного Комітету Петро Тарнавський запросив до слова головного організатора УНС Степана Гавриша, який привітав всіх присутніх від Екзекутивного Комітету УНС і зложив гратуляції Управі Округи за вміле приготування зустрічі союзівців. Відтак, на прохання голови Округи П. Тарнавського С. Гавриш провів святом. На вступі він привітав о. митрата Михайла Борисенка з паніматкою, о. протоієрея Олександра Лимонченка з паніматкою та членів Головного Уряду, а саме: головних радних Анну Гарас, Івана Овечинського і Василя Пастушка з дружиною Теодозією. Також він привітав колишнього президента УНС, а тепер почесного члена союзу Йосипа Лисогора з дружиною Марією. Він також привітав й представив зібраним керівника Братської діяльності при УНС Марту Кордубу. Всі згадані члени Головного Уряду, як також І. Лисогор та М. Кордуба, були запрошені на сцену, де спільно переведено далшу програму свята. В першу чергу вручено головному радному В.Пастушкові пласкету, як новому членові "Клубу Заслужених Союзівців".

(Закінчення на стор. 4)

Головний організатор Степан Гавриш (зліва) вручає чек на 250 дол. від УНС керівникові танцювальної групи з Фраквиллу, Па., Марії Генчер; біля неї І.Чабан.

Йосиф Чабан (перший справа), секретар 242-го Відділу у Фраквиллі, Па., отримав пласкету за організаційні успіхи від головних радних (зліва) Івана Овечинського, Анни Гарас і Василя Пастушка.

У світі

ОГОРОДИНИ В ПАРИЖІ ЗНАЙШОВ ЗАВИНУТИЙ у пластику автоматичний пістоль польського виробу, з якого терористи вбили шість осіб і поранили 22 у жидівському ресторані. Теж знайдено два порожні магазини. Цією самою пістолем виконано було замах на ізраїльського посла в Лондоні в червні ц.р. Європейські поліційні чинники вважають, що цією зброєю взагалі користувалися члени Палестинської Визвольної Організації й інші арабські терористи. Знайдення цієї пістолі дуже облежить французькій поліції у проведенні слідства, хоч поліційні спеціалісти ломать собі голову, чому терористи не забрали зброї, а так виглядає якби змисне підкинули її в город. Відомо є, що замах на посла Ізраїля і напад на жидівську синагогу у Відні виконала арабська група Абу Нідаль, яка цілком не підпорядковується Ясірові Арафатові, лідеру ПВО.

У МОСКВІ ЗНОВУ РОЗКРИЛИ НЕЛЕГАЛЬНИЙ торгівлю золотом, яким керували на протязі кількох місяців два грузини-геологи з Магадану, портового міста над Охотським морем, яке є відоме з перевозу золота у різні частини СРСР. Золото правдоподібно викрадали гірники, які працюють в копальнях золота, а потім цей вартісний метал попадав в руки добре організованих торговців, які перевозили його до Москви, Криму та інших місцевостей. Як відомо, копальні золота в Магадані були розбудовані диктатором Йосифом Сталіним коштом мільйонів політичних в'язнів, з яких більшість там таки і загинула.

ЗАВІШЕНА У СВОЙ ДІЯЛЬНІСТЬ ВІЛЬНА профспілка "Солідарність" у Польщі, відкрила недавно своє закордонне бюро у Брюсселі, Бельгії, місті, у якому знаходиться головна квартира Північно-Атлантичного Союзу (НАТО). Тимчасове бюро очолює 46-річний Єжи Мілевський, який під час проголошення воєнного стану у Польщі, 13-го грудня 1981 року був на відвідинах у З'єднаних Штатах Америки. Головною ціллю бюро буде підтримання зв'язків із західними вільними профспілками і зацікавленими справами Польщі державними чинниками західного світу. Брюссельське бюро буде свого роду головною квартирою "Солідарності" за кордоном і йому будуть підпорядковані всі інші бюро, які існують на Заході чи будуть в майбутньому створені.

РЕЧНИКИ ЗАХІДНОНІМЕЦЬКОГО УРЯДУ В Бонні гостро заперечували проти діяльності східнонімецької політичної розвідки, яка, використовуючи безробіття, вербує на службу західнонімецьких громадян, стосуючи при тому різні підступні засоби. Одним із засобів є застрашування західних німців репресіями, інші ламаються на гроші, ще інші ідуть на співпрацю з комуністами свідомо з певним розрахунком, що у майбутньому це їм оплатиться. Найчастіше на вулку комуністів попадаються молоді безробітні німці, списки яких є дуже часто поміщені в газеті і звіти східнонімецькі шпигуни вишукують їхні прізвища. Потенційних кандидатів на шпигунів комуністичні "вербувальники" запрошують на відвідинах до Східного Берліну, де узгоджують з ними умови праці. Боннські чинники є дуже часто безрадні у такій ситуації, бо на Заході панує свобода і кожний громадянин Західної Німеччини може вільно подорожувати до Східної Німеччини, а тим більше до поділеного на чотири сектори Берліну.

ЛІБЕРІЙСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ САМУЕЛЬ К.ДОЙ прибув в товаристві своїх найближчих співробітників до З'єднаних Штатів Америки. Він має в плані зустрінутися тут з президентом Рональдом Регеном, державним секретарем Джорджем Шульцом і деякими членами обидвох палат Конгресу. Як відомо, президент Дой прийшов до влади в Ліберії два роки тому, влаштувавши із своїми прихильниками насильний переворот.

В Америці

НЕЩОДАВНО УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНОГО забезпечення оголосило на наступний рік плани виготовлення нових карток соціального забезпечення з банкового паперу, щоб їх трудніше було підробляти. Досі такі картки робилися зі звичайного грубого паперу і їх фальшивники виробляли "з успіхом" і продавали чи такі самі ошукували ними державу. Починаючи з січня 1983 року видаватимуться тільки такі нові картки всім тим, хто вперше доставляє картку соціального забезпечення і також тим, хто її загубив, порвав чи втратив у якийсь інший спосіб. Але Управління не відбиратиме всіх карток, які є на руках у американців. Ці картки і надалі дійсні.

ТАК ЗВАНА "ПАП-МУЗІКА" ПЕРЕЖИВАЄ ПЕВНУ кризу, що збільшується, бо значно й неухильно зменшується кількість продаваних платівок по всій Америці, а також великі й часті фестивалі улюблених "Пап-груп" по велетенських спортивних стадіонах перестали бути atrakцією для молодого глядача, який тепер воліє "електронні гри", або добрі кінофільми цього літа. Занепад зацікавленості цього роду музикую такий значний, що журналісти й музичні критики не заважали назвати цей факт "заходом сонця" для Пап-музики і таких же музикантів.

РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ ГУБЕРНАТОР СТЕЙТУ Нью Джерзі Томас Кейн тепер на кілька днів прийнятий до шпиталю з болем спини. Йому поставили діагносту — "диск" у спинному хребті дещо вищий з колії і для цього губернатора поставили "в дилі". Тятарі, прив'язані до пояса хворого натягають хребет, щоб "диск" увійшов знову на своє місце.

ПОПУЛЯРНИЙ ЖУРНАЛ "САТИРДЕЙ РЕВ'Ю" припинив публікацію в понеділок, 16-го серпня, після того, як втратив три мільйони доларів протягом двох останніх років. Ці фонди витрачено у намаганнях зберегти себе, оновити й далі існувати як місячний культурних новин, "Сатирдей Рев'ю" появлявся протягом майже 60 років, а в час свого найбільшого розквіту — в 50-их і 60-их роках — цей журнал-тижневик мав 630,000 передплатників.

ВІДОМА ФІРМА "ЗІРОКС" ВИПРОДУКУВАЛА дві нові компютери, один на "найнижчому рівні", другий — на "найвищому". Науково-інформаційний процесор 1108 на найнижчому рівні матиме один мільйон "характерів" головного "банку пам'яті". Найвищий науково-інформаційний процесор матиме два мільйони таких "характерів" з можливістю збільшити їхню кількість до восьми мільйонів.

ЗАМІСТЬ ДОТЕПЕРІШНІХ УБРАНЬ-УНІФОРМ для пожежників із штучних тканин, які, хоч були дуже міцні в ношенні, але швидко запаливалися і горіли, американські пожежники дістануть нові убрання з "деніму", природної дуже міцної тканини з бавовни, ще й спеціально обробленої, яка горить значно повільніше, ніж штучні тканини. Цим сподіваються зберегти значне число пожежників від попечень, яких вони зазнавали під час виконання їхньої професійної праці.

ДЕБАТИ НАД ЗАКОНОМ ПРО ДОСТУПНІСТЬ абортів почалися "фалібастером" в Сенаті проти тих сенаторів, що бажали б об'єднати сенатські й конгресові закони. Тих сенаторів, що хочуть зменшити доступність абортів, очолює сенатор Джессі Гелмс, консервативний республіканець з Північної Кароліни, а сенатори, які бажали залишити існуючий відносно ліберальний закон очолює сенатор Боб Перквуд, республіканець з Орегону. Йдеться тут не так про дозвіл на аборт, як про те, чи мають аборті оплачуватися з федерального скарбу, тобто з грошей, що їх вплачують платники державних податків.

СВОБОДА

SVOBODA USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda". Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮЗ 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Як довго ще?

У „Таймсі“ з 16-го серпня ц. р. поміщені великі копірові світлинки: по одному боці президент Рональд Реген з похмурим обличчям, по другому — злісний, з висунутою вперед щокою ізраїльський прем'єр Менахем Бегін. Реген каже: „Я давно вже втратив терпелівість... Світ не може довше погоджуватися на ситуацію із щораз більшим зростанням насильства... Я висловив Ізраїлеві абсолютну конвенієнцію зберегти докладно перемир'я...“ А Бегін відповідає: „Ви певне забули, що жиди падають на коліна тільки перед Богом... Ніхто не буде вчити нас гуманітаризму... Палестинська Визвольна Організація не може залишитися у Бейруті...“ Водночас у щоденній американській пресі появилася карикатура: як то Ізраїльські танки посуваються вперед і як то бомби падають від Ізраїльських джетів, на Західній Бейрут, а збоку стоїть президент Реген і погрожує: „Як не заверстане, то я вишлю вам ще одного листа з пересторогою...“

Фактом є, що створилася цікава ситуація, яка „була б веселою, як би не була дуже сумною“. Ізраїль, величезною стейту Массачусетс з населенням меншим, як жидівська громада в Брукліні в Нью Йорку, залежна військово, політично й економічно від Америки, вмирав на поверх дві місяці тому з отриманою від Америки зброєю, не діставши на це згоди від Америки, та поставивши її перед доконаний факт. За весь той понад двомісячний період Ізраїль не рахується ані трішки з бажаннями, порадами і погрозами від Америки, тільки ставить щораз більші вимоги, сіючись водночас смертю і руїну танкам, панцерним возам, гарматами, й бойовими джетями, що їх отримав від Америки під умовою, що буде користуватися тією зброєю тільки для своєї оборони. І Америка безсилна, бо — як це правильно передбачив Менахем Бегін — Америка не може вилізти свого „протже“ Ізраїля, бо Ізраїль є союзником проти СССР. Але ж водночас Америка не може байдуже придивлятися кровавій кампанії Ізраїля проти Палестинської Визвольної Організації, бо у цій кампанії гинуть також тисячі невинних людей, також жінок і дітей і в руїні перемиюються старинні арабські місцевості, між ними тепер прегради, здає прозахідний Бейрут із заснованим там американським університетом.

Висланий Регеном на Близький Схід емеритований американський дипломат арабського роду Філіп Габіб використовує, як посередників до лідера ПВО Ясіра Арафата високих ливанських достойників, бо американський Уряд прийняв принцип, що безпосередньо не буде стикатися з Арафатом, поки той не визнає Ізраїльської держави. З такими посередниками Габіб осягнув на Близькому Сході перемир'я. Але то одна то друга сторона таз-у-раз таке перемир'я памала і було вже 11 разів проголошення „остаточного і тривогого“ перемир'я.

Це правда, що революційно-терористична Палестинська Визвольна Організація провокувала Ізраїль індивідуальними терористичними актами, наскоками партизанською тактикою, обстрілюванням Ізраїльських осель з ливанської території. Це правда, що ПВО зумисне і свідомо розташувала свою приватну — Московію озброєну — армію посеред цивільного населення Ливану, зробивши собі з тамошнього цивільного населення наче оборонний щит. Але правдою є теж, що Ізраїль, справедливо обурений провокаціями палестинців, спершу відповідав за старозавітним законом „око за око зуб за зуб“. Згодом амаршував великою регулярно армією до Ливану, щоб „відсунути“ палестинців на яких 15-20 миль, щоб із такої віддалі не можна було вже обстрілювати Ізраїльську територію советськими „катюшами“. Описля зажадав виселення з Ливану коло 7,000 воєнів-партизанів ПВО, зосереджених у мусулманському західному Бейруті. Врешті підніс це число до кругло 12,000 партизанів, зажадавши поименних списків „евакуйованих“ з Ливану палестинців. Тепер ніби, під натиском від Габіба, Бегін те своє максималістичне становище злягднів і частинно відкидав. Але тамошня ситуація змінюється кожного дня, кожної години. Можливо, що Бегін побачив, що небезпечно перетягати струну, коли ЗСА приєдналися до останньої односторонньої протиізраїльської резолюції Ради Безпеки ООН. І можливо, що ПВО та весь арабський світ зрозуміє, що 1) Ізраїль, як держава, це непорочний факт і 2), що терором не можна здобути для палестинців, колишніх вт і качів з території, яка тепер є Ізраїлем, „національного осідку“, у практиці — широкої автономії.

Президент Реген є оптимістом. Але його оптимізм виявився вже не раз передчасним. Проте війна не може тривати перманентно: 30-річна тривала „тільки“ 30 років і скінчилася 1648 року.

ДРІБНІШІ ПРАВОПОРУШНИКИ. АЛЕ ДОШКУЛЬНІ, по ньюйоркських підземках такі численні, що їм не діється ніяка кара, навіть якщо їх піймають. Проте тепер поліція в Нью Йорку хоче „зробити лад“ цим знищуючим міським майна і тим, що перескакують через рогацьку без вкидання „токена“. Поліція тепер буде шістьма вибирати 50 таких порушників правил і перевірять, чи вони дійсно не роблять часто. Якщо ж вони рецидивісти, їх такі поставлять під суд.

„Відділи УККА“ — це

кошмар суперечності по-ноті про структуру такої організації: центральна громадська репрезентативна творить свої відділи, які надають їй характеру окремої, незалежної організації. Як логічне оправдання, яка потреба того? Конкуруючи з місцевими організаціями, ці відділи УККА стали просто авангардом, що закріплював режим централі, режим якого не легко було змінити. УККА вікні докотилися до того, що перейшов, так би мовити, на „власність“ до його головних провідників та їхньої політично-ідеологічної групи. Оправдані — якщо звагалі потрібні — можуть бути місцеві чи регіональні центральні створені як форуми для нарад над скоординованим громадським думки та дії на даній території, та це ніяк не надавало б тим центрам статусу відділів УККА.

Щодо „паперових“ організацій, тобто таких, що не мають ширшого членства, а є лише назвами, за якими скривається лиш декілька осіб, що мають якісь приватні амбіції або заступають якісь особливі погляди — це просто страхіття на полі громадського діяння, особливо в теперішні часи, та існуючого громадського безладдя. З цим треба покінчити. Дотеперішній досвід виказав, що такі організації самі по собі, не маючи ніякої відповідальності перед ширшим загалом, можуть в спритний спосіб за-

Евген Скоцко

ЗА ЯКЕ ОБ'ЄДНАННЯ?

хоплювати владу або бодай досягнути непропорційно великого впливу на хід справ в організаціях, у яких виступають. Це мало місце і в старому УККА, головне в моменти важливих перемін, як ось та що наступила у Філадельфії у 1980 році. З такими претенсіями „інституційні“ треба покінчити, бо вони зводять до абсурду поняття про демократію. Вони не сміють заважувати рішально ані під час формування нової організації, ані теж пізніше в її діяльності.

Не можна заперечити, що малі горстки формально незорганізованих людей, а деколи й одиниць, можуть заступати важливі думки й ідеї, які повинні бути взяті до уваги в організованому діянні громади. Але ж в практичному житті, якщо мова про вирішування громадських справ, домінуючу роллю грають — і повинні грати — такі живі люди, що становлять більшість громадянства, діючи через своїх вибраних представників — отже справжні організації, а не самозванці, ніким неkontrolювані індивідуальні „речники“ громадської опінії. Більшість рішає — це демократичне правило.

Об'єднання, що його УККА приніс нашою громадянству в наслідок своєї

II

„еволуції“ це не те, що було побжане. Традиційно, українське громадське життя пліло, як і повинно плісти, свободним руслом, без ніякої „регіментатії“. Цієї останньої сьогодні досить в Україні. Намагання заводити тісну та зовсім непотрібну централізацію різномірних відтінків громадського життя — це нездорове явище, особливо в сучасній демократичній країні. В минулому централізація, якщо така була, відбувалась добровільно на базі політичних, релігійних та інших переконань — зовсім нормальне явище, яке не було аналогічним до централістичного потягу що його виказав УККА.

Формуючи нову громадську репрезентативність, треба звернути увагу на моменти — вищезгадані та інші — які супроводили УККА в його розвитку, головне в останніх роках, та остаточно довели до розпаду. Треба зробити все можливе, щоб запобігти повторенню цього. Точніше, в основі нової репрезентативності повинні бути викладені ось такі емфатичні, ясно спречислені застереження:

* Нова репрезентативність завжди має бути саме „репрезентативною“, а не вождем української громади в ЗСА, а її головним призначенням має бути діяння на полі української визвольної політики;

* Репрезентативність не може, в курсі свого розвитку, сягати по ширші компетенції, які уможливили б їй домінування над українським громадським життям, хоч вона може мати додаткові обмежені компетенції привагні до ініціативи та координації акцій, що вимагатимуть спільного зусилля всього загалу;

* Репрезентативність не сміє творити своїх „відділів“ по громадах;

* „Паперові“ організації не можуть бути допущені до вирішального впливу в цій репрезентативності, як під час її формування, так і діяння;

* Вікні — найголовніше — треба наголосити заборону таких статутів змін та реорганізаційних кроків, які міняли б характер репрезентативності, або уможливили б таку зміну в майбутньому, та відповіли б її від її властивого завдання, хіба на це була б непередбачена потреба великої ваги.

Залишається ще питання про рівень репрезентативності чисельно великих угруповань у цій репрезентативності. Це дійсно складна проблема, що її нелегко вирішити. Сьогодні можна лише висловити зауваження, що, мабуть, найкраще було б не відновлювати т. зв. „ротаційної“ системи в структурі нової організації. У нелегкому минулому саме вона довела до роз'єднання.

У дусі таких різких протиставлень, від екстремізму й негати — до визнання й бажання кращого, йде підготовка ініціатив до наступної зустрічі з І. Клейнером і Я. Сусленським у вересні-жовтні ц. р. Знову відбудеться розмова на тему співпраці, а українська публіка матиме нагоду ще раз охвалити, або заперечити можливість співпраці двох охочих суспільств. Розділи ерусалимських діячів відбудуться між 15-м вересня і 15-м жовтня, після чого, під кінець їхнього перебування у ЗСА, плянується їзд ініціаторів у Нью Йорку або Філадельфію, для встановлення статутного товариства жидівсько-української співпраці. Всього час їхнього перебування буде використаний також на зустрічі із лідерами жидівського громадського життя в справі політичної і технічної підготовки їзду.

На вівторок, 21-го вересня ц. р., у Вашингтоні заплановано, в одній із конгресових зал, Конференцію про жидівсько-українські стосунки, в якій візьмуть участь діячі обох суспільств, включаючи гостей з Ерусалиму. Конференції патронуватиме ньюйоркський конгресмен Бенджамін Гілман, і заповідаючи участь інших законодавців, прихильних темі названої конференції.

до жидівсько-українських стосунків

до жидівсько-українських стосунків

до жидівсько-українських стосунків

до жидівсько-українських стосунків

до жидівсько-українських стосунків

до жидівсько-українських стосунків

до жидівсько-українських стосунків

до жидівсько-українських стосунків

до жидівсько-українських стосунків

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ
редактор Лев Яценко

Життя поза межами землі

Чи таке життя існує? Для молодшої генерації, вихованої на телевізійних серіях, таких, як „Коридори часу“, „Зона присмерку“, „Зоряні колісники“, „Галактика“, чи „Капітан Раджер“, це питання не потребує відповіді.

Але для звичайної людини, зацікавленої буденними справами, ідея позаземного життя, а інтелектуального життя зокрема, становить домену нездійсненої фантазії. Греки були перші, що вивагнули ці ідею багато сторіч перед народженням Христа, аживаючи до речі, цього самого аргументу, що ми сьогодні, а саме статистично правдоподібності. Ми можемо дискутувати над питанням дійсності, чи недійсності позаземного життя, але в останньому мусимо бути згідні, а саме, що якщо воно існує, то воно розкинуто широко, наче буря, на безмежних просторах Всесвіту та має іншу форму, побудову та фізіологію від нашого земного життя.

Провісники такого життя, у формі органічних молекул, знайдено вже в метеоритах та в міжзоряній просторі. Наше сонце є ротаційним на периферіях нашої галактики (а наша планета відіслана великими просторами від її центральної частини. Можливе, що для багатьох світів, що

лежать в осередку нашої галактики, планети з рослинним та тваринним життям становлять буденну космічну подію, але не для нас.

Кожної зоряної ночі ми бачимо космічний театр на фоні неба. Мільйони, мільйони зір, розсіяні срібним маком, пов'язані в сузір'я, оформлені в фігури, що нагадують нам уяві предметів щоденного вжитку, або знайомих тварин. Чародійне русло електромагнетичних хвиль у формі світляних променів пливе до нас з далеких, холодних просторів. Не виключене, що поміж ними руслами променів плывуть до нас також закодовані сигнали, вислані з планет, на яких живуть розумні, а може навіть, розумніші за нас істоти, що чекають відповіді на свої сигнали, які вони вислали до нас, сотні, тисячі, а може навіть, десятки тисяч років тому. Зайняти своїми земними турботами, ми не маємо часу слідувати за ними сигналами, які напевно, не були б для нас спочатку зрозумілі, навіть якщо б нам їх пошало переловити.

Дивлячись на зорне небо, кожна інтелектуальна людина завадає собі питання, яка ціль присвчувала Творцеві в побудові нашої Всесвіту з усіма її зорями, планетами, кометами, місяцями, квазарами, що випромінюють більше енергії, як її можна обробувати на основі нашої фізики, пульсарами, що бентежать астрономів своїми цикліч-

ними спалахами та „чорними дірами“, що не підлягають жадним законам нашої механіки? Одне, проте, певне, що всі ті небесні тіла створені не тільки для декоративної краси, що кожне з них має свою ціль, своє місце і своє призначення. Розв'язати ту велику тайну має змогу людина тільки своїм розумом.

Роздумуючи, однак, над побудовою Всесвіту, важко нам згодитися в тому, що між трільйонами, трільйонами планет, тільки одна наша земля, планета 5-рядної зорі, типу жовтих карликів, втілюється блакитною атмосферою, життєдайним сонцем, струмками плывучої води та чудовим повітрям, який називаємо популярно життям. У шуканні за життям на інших планетах нашої сонячної системи, ми післили безпілотні ракети-зонди на Марс та Венеру. На жаль, ні на одній з них вони не наїшли, покищо сліди органічного життя. Зате, вони наїшли на них сліди води, що згідно з поглядами біологів становить передумову існування життя. Не тільки те, вчені наїшли вже формулу на основі якої обраховано, що у Всесвіті існує багато мільйонів планет з завантаженою, технологічною цивілізацією.

В останніх роках радіотелескопи в ЗСА та Советським Союзі почали обмежувати обсяг досліджень інтелектуального життя на планетах суміжних зір та галактики. Покищо, без успіху. Багато людей вважає це фантазією та непотрібною витратою грошей. Ще інші, не вірять взагалі в існування життя поза межами землі, а тим більше завантаженої цивілізації. Але багато речей, у якій ми колись, не вірили, здійснилися і те саме, може статися з навізанням контакту з інтелектуальним життям у Всесвіті. На світі бо немає нічого неможливого. Уявімо собі, як ревелієція та епохальне значення мало б для цілого людства навізання контакту з позаземною цивілізацією. У першій мірі, ми могли б, за відносного короткого часу, розв'язати всі наші земні проблеми. Найважливіша з них, це проблема енергетики. Чи вони користуватимуться енергією свого сонця, а якщо так, то чи вони це роблять? Як стоїть справа з їх недугами, чи існує у них проблема недуги тощо? Можливе, що населення тієї цивілізації осягнуло вже довговічність, і знову питання, як вони це зробили? Можливе, що вони винайшли вже методу протидії гравітації, а можливо, навіть, що Айнштейн помилювався і вони винайшли швидкість більшу за швидкість світла. Проблем і питань, як бачимо, дуже багато!

Олена Мовчан

УКРАЇНА — СЬОГОДНІ

(З нотаток туристки)

Наша група українських туристів виїхала в подорож в Україну 23-го травня і повернулася назал 8-го червня 1982 року. А тому, що я вже була в Україні 1968 року, для мене було цікаво порівняти — чи щось там змінилось за останніх 14 років? А якщо так, то що саме і в якій „бік“ — кращий чи гірший?

Хоч, не так воно легко, але постарався бути в найбільшій мірі об'єктивною і тому бодай дуже коротко передам усе так, як приймали мої очі і мої вуха — без перебільшення і без применшення. При цьому треба конче мати на увазі одну важливу річ: як і попереднього разу, так і тепер, нам, туристам, можна було бачити не все, а лише деякі „стандартні“ місця, куди і тільки куди ми могли прибути на обмежений час. Конкретно, наша група мала побувати у Львові, Тернополі, Києві і на могили Т. Шевченка в Каневі. Відхилення від цього маршруту, тобто поїздка до інших міст чи сіл була заборонена, з чого треба зробити логічний висновок, що порушників такого правила чи „закона“ чекала б відповідна кара (яка саме — не знаю). Що советські гагетисти дуже суворо дотримуються цього правила, подам такий приклад. Прибувши до Тернополя, мені при тієї нагоді дуже хотілося відвідати майже сусіднє містечко Грималів, де я народилася, як також там же могили батьків світової слави вченого (фактично винахідника х-проміння) проф. Івана Полія, який є моїм родичем (мати моєї батька та І. Пулюй його брат і сестра). І ось, не зважаючи на все, мені не дали дозволу бодай на кілька годин відвідати мій рідний Грималів...

У світлі вищеподаного, чи можна бодай на секунду уявити таку картину, щоб якийсь француз, німець чи англієць, який постійно живе в Америці, вирішивши відвідати свою батьківщину, дістав наказ, що його він(чи вона) можуть відвідати Німеччину, Францію чи Англію, але лише кілька міст в тих країнах — і більше ні. Щось, як

до жидівсько-українських стосунків

до жидівсько-українських стосунків

до жидівсько-українських стосунків

до жидівсько-українських стосунків

до жидівсько-українських стосунків

до жидівсько-українських стосунків

до жидівсько-українських стосунків

міст переноситься також на советські міста?

Але що приємно впадає в очі не тільки у Львові, але також у Тернополі і Києві, це те, що люди тут набагато краще та з „смаком“ одягнені ніж це „ми бачимо по американських містах. Тут майже не побачити неохайно одягнених людей, зокрема, людей молодого віку з розтріпаними брудно-залязаними штанами та ще й з сорочкою „на випуску“. Виникає таке враження, що кожна особа, яка тут виходить на вулицю міста, намагастися виглядати „по людському“ — чепурно і охайно. Правдоподібно, одна з причин цього та, що протилежно до американських відносин, публічна опінія ще й досі тут досить сильна та ефективна. А саме: якщо, скажімо, якась особа появилася в прилюдному місці в „неприличному“ вигляді її напевно негайно вислали б, висміяли б та примушували до такої міри, що хоч не хоч вона примушена була б достосуватися до більшості!

Також в порівнянні з минулим, тепер у Львові і взагалі в Україні все більше видно опастих людей, що свідчить про те, що нарешті, люди вже мають що їсти (якщо не молочних та м'ясних страв, то бодай хліба та картоплі). Правда в значній мірі це треба завдячувати американським фермерам: згідно з умовою в цьому році советський уряд має закупити в ЗСА 23 мільйони метричних тонн збіжжя.

Ідемо на могилу Івасюка

Найнявши таксі, разом із своєю молодістю приятельською, яка виїхала мене зустрічати, прибуваємо на Личаківський цвинтар на якому похований молодий український композитор-патріот Володимир Івасюк.

Пройшовши трохи в гліб цвинтаря і оминувши по лівому боці пам'ятник відомий польський поетеси Марії Конопнічній, бачимо — пам'ятник Маркіянові Шашкевичеві, родині Барвінських (також моїм дальшим родичам), могили славетної української співачки Соломії Крушельницької, гробівця якогось польського „граб" (граф) і т. д. (Доречі, на могили Крушельницької, згідно з її бажанням, поставлено не пам'ятник, а лише надмогильну плиту. Тепер кружляють чутки, що всупереч заповітній співачки, плиту мають замінити на пам'ятник).

(Продовження буде)

Вакаційні мандри

(Пам'яті Всеволода Лемехи, Євгена і МIRONА СМІКІВ)

Після закінчення гімназійної науки в станіславській гімназії багато з нас втримували поміж собою кореспондентський зв'язок і вже було своєрідною традицією, що добрі друзі і шкільні лавки відвідували себе взаємно під час літніх вакацій. Найчастіше запрошували своїх товаришів діти священників.

Такі вакаційні прогулянки на нашу галицьку прихильність були все дуже приємні і веселі: їзджалося багато товаришів і товаришок і ще до сьогоднішнього згадувати ті часи.

Десь при кінці червня 1938 року запросив нас обох — покійного вже Всеволода Лемеху й мене, наш шкільний товариш Ромко Смик, який студіював медицину в Кракові, приїхати на „Петра“ до Жовчева біля Рогатина. 12-го липня ціла велика родина о. Петра Смика вельми радо відвідувала день його Ангела.

На стадіоні в Жовчеві приїхав по нас брат Ромко — св. п. МIRON — він загинув пізніше під Бродами. Ми не були першими. Знайомились. Дві сестри зятя о. Петра — о. Тарнавського, кузинки Лонгевичів; студент теології Теодор Олійник з поблизу села Узд — розстріляний німцями в 1942 році під Краковом; брат Ромко Євген — застрелений вже після закінчення війни в польовий засідки в Рогатині. Знайомились із найстаршим братом Ромко о. Богданом, з дружиною Володимирою, як і з швагrom о. Володимиром Тарнавським.

Приходило велике. Зобов'язує тут певна етикетка, і хоч було дуже гаряче — бож „Петрівка“ — ми не скидалимо близьок. Тільки на прохання Ромко його тета, яка завжди сиділа на почесному місці, сестра матері пані професор перемислила до двохох інституту Гринякова, великодушно дозволила нам, молодим, бути в сорочках. Для молоді був особливий стіл. Було весело. Після святочного обіду з відповідними промовами-побажаннями гості групками продовжували розмови чи розпочинали традиційного преферанса. Отець Володимир Тарнавський з дружиною Стефою збивали в саді круглі, вони чеплювали. Дружина о. Богдана Дьодя за фортепіаном, вона грає

а ми, молоді, підспівуємо. Найбільш популярними серед нас були стрілецькі пісні.

Увечері молоді танцює допізна; старші згадують минуле, говорять про важке життя під польською окупацією, про політичну ситуацію в світі, про можливість війни у зв'язку з домаганнями Гітлера відносно Данцигу й „Коридору“ з Райху до Східних Прус. Переважає опінія, що погрози Гітлера треба брати по uwagę.

Ми, молоді, спимо в саді в алтанці. Хоч ми змучені, будить нас час до часу щось, що падає на ближній дах. Думали, що то парубки нам перешкоджають. Рано побачили ми, що ми спали під яблунею і яблука падали і нас будили. Полягавши на запашному сні, ми довго ще оповідали собі всякого роду жарти, час до часу сальва сміху будила й пологілих заспаних птахів, дразнила сільських псів, що гавканням давали про себе знати; а й було, що хтось із старших радив нам такі йти спати.

Сусіди — священники пороз'їздили „усюючи“. Літнісінька родина. Мабути слідуючого дня після „Петра“ родина о. Петра Смика виїхала до Черча відвідати на Боданівці Богдана Лемеху, а також і Льона Лепкого, який був управителем курорту „Черче“. Брижкою їхали істоту Рогатинська з сестрою паненою Гриняковою та о. Петро Смик, може ще дехто — та не згадали.

На великому драбинясто-мозі зайняла свої місця на веретамі позастелюваних сидінь молоді. Скільки всіх нас було — не пригадує. Було багато. Хор створили ми гарний: спів, жарти. Віз підкакує на вибоїнах пільних доріг. Ми наємо Данильче, ідемо біля Чортової гори, Пуків; зачіпаємо трішки Рогатин, і вже скоро Черче.

В Черчу ми з Всеволодом вперше. Бачимо курортників біля цілющих вод. Старші панове попивають собі мінеральну водичку, пригортають, жартують. І ми напилься „Льоні“, на що вона помагала в тому часі, ми не довідалися, проте бути в Черчі „не напилься цілющою водою“ — так не випадало. Алеями прохолоджуються якісь визначні громадяни, які здоровіаються, зупиня-

ються, погортують і продовжують свій прохід.

На вечерю шле товариство запрошене на Богданівку до Богдана Лемехи. Ми з „Льоком“ Лемехою вперше матимемо змогу зустрітись і пізнати визначного нашого поета й письменника, — тож і не дивини — ідемо в лещі піднесеною настрої.

Ромка мама, Ростислава, тіточка сестра Богдана й Льоня Лепких, а Ромко, студюючи в Кракові, жив у Лепких. Марія Гриняк, істоту Ростислава, о. Петро й старші нас наперед, і ми, молоді, замкаючись похід, виходимо на сходи Богданівки, де вже зібране товариство. Стисю Лепкий, син Богдана, вітає гостей на сходах віллі, а проф. Богдан Лепкий сердечно вітається з рідними. Ромко представляє нас — своїх шкільних товаришів.

Молодь має свій стіл. Знайомились із дочкою сенатора Остапа Луцького, який сидить між старшими, з Христіною Назаревич, з якою ми з Льоком були познайомилися кілька років тому під час нашої гімназійної прогулянки у Львові.

Старші зайняті актуальними політичними розмовами, Богдан Лепкий в більшості прихильності розмов. Обговорюють питання есентуальної війни; яке буде наступне потягнення Гітлера; українська проблема, — оце головні теми підслухування розмов. Хоч Гітлер загрозивав Польщі, то в розмовах, що вдалось мені зачути і згадати, не відчувалося якогось захоплення політикою Гітлера. Хтось покликався на якусь статтю у „Фолькшер Беобахтер“, хтось інший оповідав про розмову з кимось, хто недавно приїхав з Берліну до Львова.

Ми старілися забавляти панночок при нашому столі. Дочка Богдана Софія принесла на стіл паруючий банчик кулеші, другий глекчик був з густим і холодним квасним молоком, і була мисочка з розтопленим смальцем з шкварками. До сьогодні мені здається, що такої смачної кулеші я не їв, а ті шкварки...

Нас не затримували. Старші виявили велике виrozumіння до нас, молодих. Подякувавши професорів за гостинну, ми оглянули ще дуже гарну збірку ікон, що їх зібрав і ними опікувався син Богдана Стисю. Визбрав він по докопальніших селах багато цікавих, а за його словами, й цінних стародавніх ікон. Що сталося з ними? Чи збереглися? Проходжуємось і ми алеями парку; досить багато курортників.

Смеркає — всі ми, молоді, заходимо до палатки, де „Ябьцо“ — Яблонський з своєю оркестрою приграє до танцю. Опікуюню нашого молодого столу є пані професор М. Гринякова.

Професор Лепкий має свій сталий стіл. Зібралось тут велике товариство. Зауважу редактора Дмитра Палиса, сенатора Луцький, є голова УНДО Дмитро Левицький, є ще хтось із кооперативів. Та чи згадати всіх! Розмова спокійна, хоч сидять „протиняки“, сказавши сьогоднішньою термінологією.

Типовим для себе жвавим тоном висказує свої погляди редактор Д. Палис. Хоч ми й не чули всього, про що йшла розмова, то з уривків можна було знати, що темою розмови була Чехо-Словаччина, Карпатська Україна, німецькі домагання до Польщі і яке місце в тих подіях є для української справи.

Ябьцо виграв найновіші „шлягери“: старше громадянство обсервує молодих, що кружляють під звуки танго чи вальса. Чудовий настрій.

Біля півночі Льоня Лепкий бере скрипку, ще хтось із курортників перебирає інший інструмент, і починають грати настроєві стрілецькі пісні. Молодь не перестає танцювати, а зала підхоплює відомі мелодії і розпочинається чудовий імпровізований концерт. Зала і оркестр створили одну велику родину.

Світло починає меркнути. Звуки із скрипки Льоня виходять тихіше, удари бубна ледве чути, вже тільки маленьке жерівоче світліє. Льоня грає ще тихіше, і вже при повному безсвітлі прощає гостей — бажає доброї ночі.

Як святоїванські огни, так блимають світла ручних лампочок по алеях курорту. Ми прощамось із нашими партнерками, бо нам стелиться ще дальша нічна дорога до села Дички, де парохом був швагер Ромко — о. Володимир Тарнавський. Роман, Євген і МIRON СМІКІВ, Всеволод Лемеха і я ідемо по півночі пішки. Генко мав знати дорогу. Як пригадує собі — ні була темна, навіть на „головний“ дорожній нікого не було. Перелякали ми фірманий валки возів, які мабути їхали по товар для кооперативу до рогатинського Союзу.

По кількох кілометрах прийшлись „підкачати“ штани аж до колін і зняти черевки, бо була сильна роса. Не було то дуже вигідно їти „босаком“, та кожний з нас щоду був привик ходити босоніж.

Десь по третій годині вночі — вже був майже світанок — ми добилися до Дичок. Отець В. Тарнавський з дружиною Стефою були здивовані такими ранніми гостями, але багато не розпитували. В короткому часі наша п'ятка спала міцним сном, бо то були часи безжурної молодості.

Орест Корчак-Городиский

У Кетскільських горах

(ВАКАЦІЙНИЙ РЕПОРТАЖ)

Винятково цього річчя літній відпочинок я вирішив провести здала від гамору і звуків немилосердно голосних оркестрів у загішному Гантері.

Скільки разів буваючи то на „Союзівці“, „Верховині“ чи в Гантері, стільки разів пригадуються мені молоді роки, гостинні виступи нашого театру в Карпаті — Надвірній, Делятині, Яремче, Татарів, Дора, Ворохта, Жабі, Куті, Косіві; менші театри не минали Брошнів, Пергіньської й Осмолоди.

У Гантері, звичайно, „причальною“ до „Марічки“. Між іншим її власниця Марія Лампкіа добре знайома колишнім відвідувачам „Веселого Львова“, бо була там прикрасою вокального квартету цього ж театру.

Приємно було тут зараз же першого дня зустріти давніх знайомих — Нелю Кравців у товаристві ред. А. Драгана, до речі, редактор давній товариш Любомира Лампкіа, друзіки спільної в'язничної долі ще довго до розвалу Польщі.

Та в „Ксені“ можна зустріти більше знайомих і друзів. Тут ред. Ульяна Любомир, ред. Іван Кедрин, Ікер. З образотворчих мистців у „Ксені“ мешкають Едвард Козак і Володимир Савчак з Австралії. В. Савчак, уродженець Бережан, закінчив мистецьку студію у Вільні, має за собою кілька надійти індивідуальних збірок виставок у Австралії (на кількох з них одержав перші нагороди). Крім цього, він експонував свої картини в Парижі та в декількох містах ЗСА і Канади.

На цьому місці годиться підкреслити особливий характер Е. Козака, який величезно й доброзичливо відступив кілька надійти квадратів метрів „своїх територій“ колезі по кисті Савчаків, так що на одній і тій самій стіні пишуться картини Ека і Савчаків. Навряд чи інший мистець здобувся б на такий жест.

У „Ксені“, в горішній залі, розклав свої експонати майстер мистецького чеканення по металу відомий Рем Багаутдин. Виходить, що в „Ксені“ рівночасно проходять три образотворчі виставки.

Взагалі Гантер відомий з образотворчих виставок і галерій Словом, тут є оглядальні — чи підете до „Гражд“, чи вступите до пані Ольги Соневицької, чи підете до мисткині Людмили Морозової, у всіх тих місцях не можете відірвати очей від тієї краси, що її перенесли мистці на свої полотна. Іншим разом обіцяю собі ще вступити до інших наших тамтешніх мистців-малюрок, а там їх не бракує, головним чином пейзажистів і „квітярів“.

У Гантері час летить раптово. Навіть забрався його погортують зі своїми земляками, молодшими і старшими шкільними товаришами, так що з д-ром Славком Остап'юком і д-ром Романом Морозом тільки приторком загалі нам дороге місто Тернопіль. А втім, коли на годину чи дві захмариться небо, кортить дещо почитати. Стівідсотково впевнений в тому, що книжка — друг людини, я взяв зі собою аж трьох книгодрузів, а що я впритул паперопусь в перший „мах“ взяв у руки Юрія Стефаніка-Клинового „Моїм синам, моїм приятелям“. Книга (616 ст.)

Школа Українознавства в Чикаго

Школу українознавства при українській православної парафії святого Володимира в Чикаго засновано 1949 року. За понад 30 років її існування сотні української молоді закінчили десятикласну школу. В 1972 році школу відвідував 191 учень, і це було найбільше число учнів за час існування школи. Від того часу кількість учнів постійно зменшується через зменшення дітей в родині та зменшення зацікавлення батьків українською школою.

А нам за межами України тепер більше, ніж будь-коли потрібно мати чимбільше свідомої української молоді яка вміє говорити, писати і читати по-українському і знає українські проблеми. Без молодого зміни зі знаннями української мови наші церковні, громадські, фінан-

си та політичні організації будуть занепадати. Тому обов'язком кожного свідомого батька чи матері пошлати свою дитину до школи українознавства. Навчання у школі українознавства при парафії св. Володимира в Чикаго почеться у суботу, 11-го вересня, о 9-й годині ранку і триває кожної суботи до години 1:20 по полудні. Кошти навчання — 96 доларів від учня річно. До школи приймаються діти до передшкільної та старших класів від 1-го до 10-го, незалежно від української парафії належать їх батьки — православної, католицької чи баптистської. У школі навчають с мову, літературу, історію, географію, релігію, культуру та спів.

О.К.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла від нас у Вічність, дні 5-го травня 1982 р., наша Найдорожка Мама Бабця і Тата

бл. п. КАРОЛИНА ЛАВРИШКО з ЯВОРСЬКИХ

Цією дорогою складаємо щирі подяку Родині, Прихильникам і всім, хто виявляв нам щирі співчуття і несли слова розради у тяжких хвилинах нашого смутку, по втраті Дорогої особи.

В першій мірі сердечна подяка Всечеснішим Отцям, о. шамбелінові Петрові Федорові, парохам церкви св. Михаїла в Йонкерсі, о. Юліанові Осадці, парохам церкви св. Володимира в Глен Спей, о. Василю Джупі, сотрудинок церкви св. Михаїла в Йонкерсі, та о. Ричардові Бриді, за довголітню духову опіку над Покійною, відвідати її в дома і в лічниці, та за відслуження похоронів.

Особлива подяка о. Юліанові Осадці за його щирі і теплі слова під час Богослуження в церкві. Щиро дякуємо д-рові Василю Кіналеві за довголітню і дуже дбайливу опіку над Покійною під час її довіри і тяжкої недуги.

Нашим Прихильникам п-і Юлії Добощ, п-і Василю Никитиновичу, та п-і Михайлові Добощеві щиро спасибі за їхні зворушливі прощальні слова. Ми не вимовно вдячні всім, хто замість квітів не могли Покійної зложити свої пожертви на Богослуження, Патріарший Фонд, Фонд будови церкви в Лурді, та на фонд церкви св. Михаїла в Йонкерсі.

Наша щира подяка всім, хто висловив нам свої щирі співчуття, усно, телефонічно чи письмово. Дякуємо всім за участь у похоронних відправах, а якщо ми когось проминули, то просимо вибачення.

Щиро дякуємо похоронному заведенню Дучинський-Чирко за дуже дбайливе переведення похорону.

Нехай Ласкавий Господь винагородить Вам всім сторичню.

РОДИНА

В 40 ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашої Найдорожчої і Незабутньої Дружини, Мами і Бабуні

бл. п. ІРЕНИ ВІННИЦЬКОЇ будуть відслужені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

у Філадельфії: в понеділок, 23 СЕРПНЯ 1982 р. о год. 7-й раню.

в катедральному храмі ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІЇ о год. 8-й раню в церкві БЛАГОВІЩЕННЯ П.Д.М.

Мельрозе Парк.

в Гантері 24-го СЕРПНЯ 1982 р. в церкві СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ.

Про молитви за спокій душі Покійної просять: ВОЛОДИМИР — чоловік з Родиною

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ мого Найдорожчого, Незабутнього БАТЬКА

о. Крилошанина

ІВАНА ЛЕБЕДОВИЧА

будуть відслужені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в дні 24-го серпня ц. р.

в парафійській церкві Царя Христа у Філадельфії, о год. 8-й раню;

в Соборі Святої Софії в Римі;

у Храмі Живоїцької Богородиці і Св. Сергія і Вархана;

в каплиці Обителі оо. Студитів в Кастельгандольфо

і 28-го серпня, в каплиці Філіп УКУ у Філадельфії.

Про молитовну злуку за душу Покійного просять — донька РОМА НАВРОЦЬКА

Ділимося сумною вісткою, що в п'ятницю, 13 серпня 1982 р., з волі Всевишнього відійшла у Вічність у Баффало, Н. Й.

бл. п.

АЛЕКСАНДРА ДМИТРИЮК

з дому КРИНИЦЬКА

адова по д-р Василю Дмитріюку, з якого ділила тверду долю і віддану працю на рідній Холмщині, на Підлішші та на вищайці.

ПАНАХИДИ за душу Покійної були відправлені в похоронному заведенні Споток в суботу і наділо в год. 7-й веч. ПОХОРОН — в понеділок, 16-го серпня 1982 р. з української православної церкви св. Тройці на центар св. Матвія.

Просимо про молитви за її душу.

У глибоку смутку:

син — ВОЛОДИМИР ДМИТРИЮК з дружиною МИРОСЛАВОЮ

донька — ТАІСА ПОТІЄНКО з чоловіком ЮРІЕМ

внучка — ЗІНА ГАЙДУЧОК з чоловіком ЮРІЕМ

внучка — ОЛЕНА КОЦПР з чоловіком ПЕТРОМ

внучка — НАТАЛІЯ ДМИТРИЮК, ВАСИЛЬ ПОТІЄНКО, АНДРІЙ ДМИТРИЮК та Родина в Америці і в Європі.

Світова виставка

українських мистців

Як було заповідано, світова виставка українських образотворчих мистців відбудеться в Торонто в вересні 1982 року при участі 90-ох відомих мистців з 9 країн трьох континентів: ЗСА, Канади, Великобританії, Франції, Західної Німеччини, Швейцарії, Австралії, Венесуелі і мистців, недавно прибулих з України.

Своїм характером виставка репрезентуватиме різні мистецькі напрями і стилі. У зв'язку з одержанням маси творів від 130 мистців представники канадських музеїв і українські члени Селекційної комісії погодилися, що для збереження мистецької суцільності виставки треба було зробити вибір, який відзеркалює найкращі твори українських образотворчих мистців у вісьмнадцятому столітті.

Це вирішення залишило поза вибором чимало творів, які своїм стилем не підходили до цілі виставки. Але доцільно вартість тих творів, Канадсько-Українська Мистецька Фондация вирішила влаштувати окрему виставку без участі Селекційної комісії подібної, як це практикує Паризький Салон Незалежних. Це дасть змогу широким колам нашої української суспільності і самим мистцям провести відповідну оцінку цієї виставки.

Канадсько-Українська Мистецька Фондация

Микола Хвильовий

ТВОРИ

в п'ятьох томах

Том I \$15.00

Том II 15.00

32.00 дол. з пересилкою

Мешканці стають Ну Дженрі зобов'язані 5% ставкою податку.

SWOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи”

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ
І ПОДИНОКІ ОСОБИ.

**ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ
НЕ БУДЕ ПОМІНІСТАТИ
НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯТИ**

якщо попередні рахунки
НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯТИ
Окремих листів в тій справі не будеться
відписувати.

ЗМІНА АДРЕСИ

До Адміністрації „Свободи”

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Прошу змінити мою адресу:

„Свободи” □ „Українського Тижневика” □

„Веселки” □

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС)

Ім'я і прізвище

Адреса

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище

Адреса

На зміну адреси проситесь
ОБОВ'ЯЗКОВО ДОЛУЧИТИ \$1.00.

ПОЯВИЛИСЬ НОВІ КНИЖКИ

Емма Андєвська: РОМАН ПРО ЛЮДСЬКЕ
ПРИЗНАЧЕННЯ \$15.00

Юрій Борщак-Чумак: „РЕЙД БЕЗ ЗБРОЇ”. УПА на За-
ході — спогади. Обкладинка роботи мистця Рос-
тислава Глуква \$15.00

В-во Сучасності: ІОСИП ГРІНЬК — спогади.
Упорядкував Б. Бойчук \$23.00

Володимир Дмитрів: НА ПОРОЗІ ЖИТТЯ — спогади
між Першою і Другою світовою війною \$15.00

Олекса Ізварський: ЛІТО НАД ОЗЕРОМ — роман.
Обкладинка роботи Лариси Лавріненко \$10.00

Роман Купчинський: ПОГРОМИ В УКРАЇНІ,
1972-1979. Обкладинка роботи Ірини Івахів \$14.00

о Іван Лукецький: „ІСУС З НАЗАРЕТУ — Мит чи Спа-
ситель”. Обкладинка роботи Омеляна Мазурика \$10.00

Михайло Островерха: „НАПЕРЕКІР”.
Міляно 1926-1931 — спогади \$ 8.00

Мирислав Прокоп:
а) РОБІТНИЧІ СТРАЙКИ В ПОЛЬЩІ 1980 \$ 7.00
б) УКРАЇНА І УКРАЇНЬСЬКА ПОЛІТИКА МОСКВИ \$ 5.00

Іван Смолий: НЕСПОКІЙНА ОСІМЬ — роман.
Обкладинка роботи Ореста Слупчинського \$13.00

Марта Тарнавська: ЗЕМЛЕТРУС т. \$ 7.00
поетів 1971-1980 років і переклади м. \$ 5.00

Українське В-во „Смолоскип” ім. В. Симоненка,
упорядкувала Марта Гарасовська
УКРАЇНСЬКІ ПОЛІТВІЗНИ — адресарний покаж-
чик за станом на грудень 1981 року \$ 7.25

Українське Історичне Товариство в Америці
під редакцією д-ра Любомира Виняра
ІСТОРИЧНИЙ АТЛАС УКРАЇНИ \$30.00

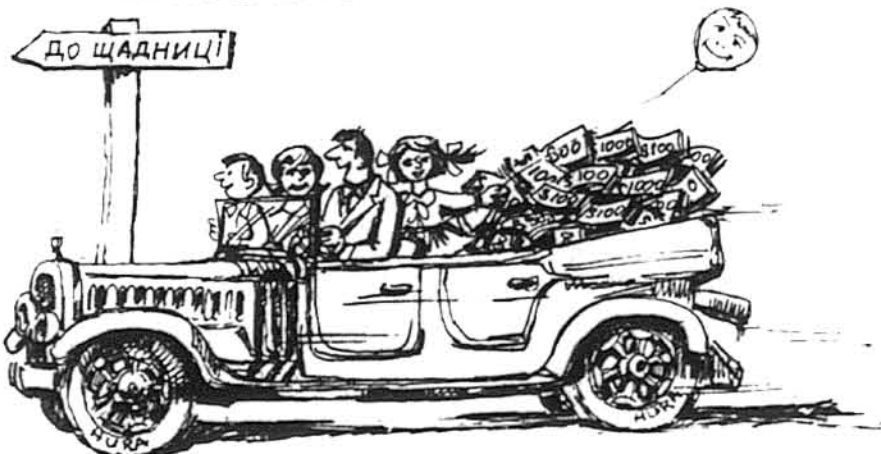
Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 5% ставковий податок.

ЗАМОВЛЯТИ У:

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

ЧОМУ ВАМ НОСИТИСЯ З ГРІШМИ

**КОЛИ МОЖНА ВІДЧИНІТИ ЧЕКОВЕ КОНТО
в УКРАЇНСЬКІЙ ЩАДНИЦІ**

**ЧЕКОВЕ КОНТО у НАС ПЛАТИТЬ ВАМ ДИВІДЕНДУ
ПОСИЛАЄТЕ ДЕПОЗИТИ ПОШТОЮ ОПЛАЧЕНОЮ ЩАДНИЦЮ.**

UKRAINIAN SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION
1341 Lindley Avenue
Philadelphia, Pa. 19141
(215) 329-7080

години урядування:

Понеділок-четвер 9-3
П'ятниця 9-7
Субота 9-12

Біля 800 осіб взяло...

(Продовження зі стор. 1)

Вручено плякету секретар-
ві 242-го Відділу Йосипові
Чабанові за придбання ос-
тання понад 100 нових
членів. Нагороджено спеці-
альною плякеткою Івана
Данківського, касира Ок-
ружного Комітету, за його
віддану працю та опіку до-
мом Округу. Також переда-
но чек на 250 дол., призна-
них Фінансовою комісією
під час 30-ї Конвенції для
танцювального ансамблю з
Українського клубу св. Ми-
хайла у Фраквиллі, Па. В
імені танцювальної групи
чек прийняла її директорка
Марія Генчер, яка рівно-
ж зложила подяку союзів за
фінансову поміч. Відтак ко-
ротко вітали зібраних гос-
тей Й. Лисогір, А. Гарас, як
голова рідної і голова сусід-
ньої Лігаві Велліської Ок-
руги. Тут слід згадати, що
майже всі відділи Округу
Лігаві-Веллі були заступле-
ні на святі. Промовляв го-
ловний радний В. Пасту-
шок, запевняючи, що буде
віддано працювати для УН-
Союзу. До слова була запро-
шена М. Кордуба, керівник
Братської діяльності при
УНСОЮЗІ. Вона коротко
інформувала про її завдан-
ня, а при тому зазначила
членів Управи Округу, що
дуже радо прийде до Філя-
дельфії для навізання кон-
тактів з молоддю. Також
союзів вітав голова
УСО „Трибу” інж. І. Чи-
жович.

В мистецькій частині при-
сутні мали нагоду вже вду-
ре вітати молодих танцю-
ристів з ансамблю при Укр-
аїнському клубі св. Михаї-
ла у Фраквиллі, Па. Це діти
третього і четвертого по-
коління. Присутні щиро на-
городжували їх оплесками
за гарно виконані танці.
Керівником, опікуном і
душою танцювальної групи
є М. Генчер. Вона вже з
третього покоління, але як
добра дружина і мати дітей
задержує традиції, завчені
від бабці і дідуся і тому дім
є ведений в українському

БОРІТЬСЯ ЗА МОЛИТВИ ПО ПРИЛЮДНИХ школах і
за інші можливості використовувати шкільні угіддя,
приміщення чи державні фонди на релігійні справи дістала
поразку в Мишингені, коли в Гренд Репідс федеральний
суддя заборонив т. зв. „Приватний учнівський план”.
Згідно з цим планом шкільний диригент випищував за
винагороду площу в школах і дозволяв zatrudniti
450 учителів (деякі на повний час, деякі на часткове
зatrudnennia) на науку 10,000 учнів з приватних, тобто
католицьких, лютеранських та інших християнських шкіл,
на тій підставі, що це „неконституційне”, бо порушує
принцип розділення держави і Церкви. Ці 10,000 учнів,
наибільше з католицьких шкіл, навчалися предметів,
що недоступні з певних причин, переважно фінансових, в
школах парафіяльних та загально-приватних. Цю програ-
му фінансував федеральний Уряд в сумі 6 мільйонів
доларів. Невідомо, чи справа дійде до Верховного Суду.

ІЄРАРХІЯ РИМО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ в Арген-
тині звернулася формально до військової хунти з домаган-
ням, щоб вона сказала народові, де поділилися тисячі
аргентинців в 1970-их роках під час конкуренційної
боротьби військових проти скрайньо-лівих організацій і
підпільних груп. В обережно зредагованому документі,
опублікованому в Буенос Айресі після заключної сесії
конференції католицьких єпископів, говориться, що
аргентинський нарід має право знати, де поділилися тисячі
людей і яка їхня теперішня доля. Крім того документ
вимагає, щоб військова хунта знесла військового стан і
привернула свободу політичним партіям. Єпископська
конференція рівночасно засудила взаємну боротьбу
політичних партій і взаємне винищування.

**Вступайте
в члени
УНСОЮЗУ!**

Американський похорон у Золотниках

Микола Свачур, родом зі
села чи містечка Золотники,
розташованого по обох бо-
ках ріки Стрипи, прибув ра-
зом з дружиною по війні до
Америки і замешкав у Чика-
го. Ошадний, разом з дру-
жиною працювали, доро-
жівся майна, — лише б жи-
ти і благоденствувати.

Та смерть, цей страшний
косар, що не мина і царя, не
минув і Миколу Свачура.
У своєму заповіті св. п. Ми-
кола виявив бажання бути
похованим у рідному селі
над Стрипою, серед своїх.
Вдова Миколи вирішила
сповнити волю свого чо-
ловіка. Похоронне заведення
Музика й Син звернулося
до совєтської амбасаді в
тій справі. Якщо б ішла мо-
ва про якунебудь іншу кра-
їну, справа була б полаго-
джена за 24 години. А коли
мова про „суверенну
УССР”, де навіть у таких
дрібних справах рідше Мос-
ква, то взяло півтора року,
доки бюрократія дала до-
звіл поховати Миколу в Зо-
лотниках.

Уміжчасі совєтське нача-
льство у Вашингтоні раділо
спалити Миколу і попіл
краще завезти в Україну.

Вдова не згодилася, мов-
ля, не так хотів Микола:
„Він хотів мати похорон,
домовину мали нести одно-
сельчани, то як же попіл хо-
ронити?” А в додатку, — го-
лосила вдова, — Як вона
знає, що попіл туди до-
везуть. Його можуть вики-
нути по дорозі або вже в Ук-
раїні.

Без огляду на те, скіль-
ки це буде коштувати, хо-
тіли ховати Покійного в
Україні і казала: „Не хочу
брати на себе гріха, хочу по-
хоронити свого чоловіка у рід-
ному селі Золотників”.

Св. п. Миколу поховали в
Чикаго і його прах у скрий
землі на цвинтарі парохії
св. Миколая чекав півтора
року на „бумату” з Москви.
Прийшов дозвіл і умови:
амбасада вишле до Чикаго
свою людину, яка мусить
бути при експерименті покій-
ного. Кошти літака і ої клі-
си і готелю на два дні поно-
сить вдова.

Відкрили домовину, покі-
йник лежав, як живий, нена-
рушений. Обмили лице аль-
коголем, Микола, як живий.

Начальство наказало під-
няти тіло, перевернути його
на другий бік і stwierditi, чи
діо домовини „вигідне для
небжачки”. Тоді перевер-
нули вмерлого назад, закри-
ли, запечатували труну.
Очевидно, перевірляти, чи
немає у труні „контрабанди”
чи чого іншого. Літаком
привезли покійного до
Львова, а звітний потягом до
Тернополя, відтак — ванта-
жним авто до Золотників.
Вдова просила погребни-
ка Музику, щоб він поїхав
на похорон, бо хотіла бути
певна, що Микола спочине
у своєму селі і все буде так.

Степан Куропас

ЦІНИ НА КАВУ ПАДАЮТЬ В ОСТАННІХ ЧАСАХ
навіть для звичайних споживачів. Так нещодавно на 10
центах подешевшав фунт кави таких фірм: Максвелл,
Юбен, Фолджерс. Інші фірми підуть також їхнім слідом, а
тим часом вони вивчають „поведінку споживача” під тим
оглядом.

ЗМІНИ ЦІН ЗА ОГОВОРЕННЯ

у щоденнику „Свобода” та у „Ukrainian Weekly”

З уваги на підвишку поштової оплати (понад 100%) за висилку „Свободи” та
„Українського Тижневика”, як також поважний зріст цін паперу та інших друкар-
ських матеріалів, Адміністрація „Свободи” **БУЛА ЗМУШЕНА** підняти ціни ого-
лошень, які **ОБОВ'ЯЗУЮТЬ** від дня 1-го КВІТНЯ 1982 р., а саме:

ЦІНИ ОГОВОРЕННЯ у щоденнику „СВОБОДА”

1 інч через одну шпальту —
за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$ 6.00

1 інч через одну шпальту —
за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестини, пік-
ніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) \$10.00

Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по \$10.00
за кожний інч.

Якщо до оголошення включається знімок — коштуватиме додатково:

Фоторепродукція на одну шпальту \$ 8.00

Фоторепродукція на дві шпальти \$10.00

Фоторепродукція на три шпальти \$12.00

Оголошення на чергове число мусить вплинути до Адміністрації 2 дні перед
появою числа.

ЦІНИ ОГОВОРЕННЯ в англомовному тижневику UKRAINIAN WEEKLY
(НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

1 інч через одну шпальту —
за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$ 6.00

1 інч через одну шпальту —
за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестини,
пікніки, бенкети, банки, продаж домів, і т. д.) \$10.00

Оголошення на чергове, недільне видання, мусить вплинути
до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА.

Телефонічно оголошень НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, тільки у нагліх випадках.

ВІДИЙШЛИ ВІД НАС

КОНСТАНТИН ШТИК, член
УНС Відд. 126-го ім. св. Ізана
Хрестителя в Скаквілі, Па.,
помер 17-го квітня 1982 року
на 87-му році життя. Нар. 3-го
червня 1895 року в Австрії.
Членом УНС став в 1915 році.
Залишив у смутку чотири доч-
ки: Олену Федері, Марію
Леттес, Єлисавету Галлавей і
Ольгу Стек; двоє синів Івана і
Миколу. Похорон відбувся
9-го березня 1982 року на
українському католицькому
цвинтарі в Атене Танніш.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

КАТЕРИНА ЛЕГМАН, член
УНС Відд. 155-го Т-ва „Запо-
розька Січ” в Перт Амбасаді, Н.
Дж., померла 26-го квітня 1982
року на 93-му році життя. Нар.
7-го жовтня 1888 року в Укра-
їні. Членом УНС стала 1933 р.
Залишила у смутку дружини
Леґмана і Теодора Лябор. По-
хорон відбувся 29-го квітня
1982 року на Українським Ка-
толицьким цвинтарі в Гов-
ловні, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Меланія Льюренс, секр.

ІВАН СРАДОМСЬКИЙ, член
УНС Відд. 161-го ім. св. Васи-
ля в Ембриджі, Па., помер 28-
го березня 1982 року на 85-му
році життя. Нар. 15-го червня
1897 року в Західній Україні.
Членом УНС став у 1945 році.
Залишив у смутку дружини
Параскевію, сина Михайла 2
дочки 8 внуків і 5 правнуків;
сестру Катерину в Україні.
Похорон відбувся 31-го берез-
ня 1982 року на цвинтарі св.
Петра і Павла в Ембриджі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

МАРІЯ ТЕКЛЯ ШПІКУЛА, член
УНС Відд. 221-го ім. св. Сте-
фана в Чикаго, Іл., померла
13-го травня 1982 року на 47-му
році життя. Нар. 19-го
вересня 1934 року в Чикаго, Іл.
Членом УНС стала в 1956 році.
Залишила у смутку матір Ма-
рію, сестер: Віру, Андрію і
Любу. Похорон відбувся 14-го
травня 1982 року на цвинтарі
„Аур Лей оф Сорров” в Ленг-
горі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар.

АНТІН ГУЛАДИК, член УНС
Відд. 220-го ім. св. Петра і
Павла в Чикаго, Іл., помер
1-го квітня 1982 року на 62-му
році життя. Нар. 1919 року в
3СА. Членом УНС став у 1939
році. Залишив у смутку дру-
жини Антоніонетту і 5 дітей: Ан-
нетту, Ріту, Івану, Антоно і
Данила. Похорон відбувся 5-го
квітня 1982 року на цвинтарі
Св. Марії в Евергрін Парк,
Іл.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

ДМИТРО КАЧАЛА, член
УНС Відд. 114-го ім. св. Воло-
димира в Чикаго, Іл., помер
3-го квітня 1982 року на 83-му
році життя. Нар. 5-го березня
1899 року у Львові, Україна.
Членом УНС став у 1958 році.
Залишив у смутку дружини Ва-
лентину дочку Галину Сушич і
двоє внуків. Похорон відбувся
на „Грінвуд Семетері” в Гат
Спрінгс, Арк.

Вічна Йому Пам'ять!
Ольга Бережан, секр.

МИХАЙЛО ОЛЗЕН, член
УНС Відд. 270-го ім. в Джерсі
Сіті, Н.Дж., помер 3-го лип-
ня 1982 року на 64-му році
життя. Нар. в 1919 році. Чле-
ном УНС став в 1940 році.
Залишив у смутку дружини
Сару і двоє дітей. Похорон
відбувся 7-го липня 1982 року
на цвинтарі „Пайнловн Ме-
моріал Парк” в Пайнловні, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
С.Островський, секр.

ПАВЛИНА М.ГОТЕНБЕРІН,
Член УНС Відд. 121 ім. св.
Михайла в Ромі, Н.Й., померла
15-го серпня 1981 року на 55-
му році життя. Нар. 27-го лип-
ня 1926 року. Залишила у смут-
ку мужа Карель, сина Карель,
мол., дочку Роксану, дві сестри
і трьох братів. Похорон відбу-
вся 18-го серпня 1981 року на
цвинтарі св. Івана в Ромі, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар.

ВАСИЛЬ БУМБАР, член УНС
Відд. 127-го ім. св. Миколая в
Баффало, Н.Й., помер 23-го
березня 1982 року на 63-му ро-
ці життя. Нар. 13-го лютого
1919 року в Гайріді, Україна.
Залишив у смутку дружини
Марію; дочку Урсолу Шихло-
ву; сестри Марію і Теклю; пле-
мінників і племінниць. Похо-
рон відбувся 27-го березня 1982
року на цвинтарі св. Матей у
Вест Селека, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Марія А.Гараузе, секр.

АННА ФЕДЧАК, член УНС
Відд. 236-го ім. „Вільного
Козацтва” в Сейр, Па., померла
6-го березня 1982 року на
87-му році життя. Нар. в 1895
році в Лиску, Зах. Україна. За-
лишила у смутку дві дочки
Анну Федчак і Софію Кузен-
ко; двоє синів Михайла і Фи-
ліппа; трьох внуків, племінників
і племінниць. Похорон відбу-
вся 9-го березня 1982 року на
українському католицькому
цвинтарі в Атене Танніш.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар.

КОЛИ ПОДорожуєТЕ:

- АВТОМ
- власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить
Вас

**акцидентова
грамота
УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО
СОЮЗУ!**

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕ ДІЛЯ 22-го СЕРПНЯ 1982 РОКУ

ПАСЕЯК, Н. Дж. — Місячні
збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-го
Відд. відбуваються о год. 2-й по
пол. в УНДомі при 237 Норе Ав.
Просимо взяти чисельну участь.
В неділю, 29-го серпня в Бавид
Брук відбувається Союзівий
День, просимо також всіх чле-
нів до участі. Чеки (дивіденди)
просимо відімати на зборах.
Зміну адреси прошу подавати
до фін. секретаря Відділу.

J. Blycha
82 Hartman Ave.
Garfield, N. J. 07026
Tel: (201) 478-3554.

В. Марущак, рекр. секр.

„ІСТОРІЯ МОЄЇ СУРМИ”

Чи знаєте, що слово „Гурра” ук-
раїнського походження? Коза-
ки кричали „У-РАЙ”, як відби-
вали брід з бісурменської на-
волі. З того „У-рай” вийшло
„Гурра”. Більше є в книжці
I.M.C. CUNA \$12.70.
SURMA
11 E. 7th St. New York, N.Y. 10003

HELP WANTED

**ПОТРІБНО
ПІКЛУВАЛЬНИЦЮ ДО ДІТЕЙ**
Послухайтеся жінку — дівчину
доглядає 1-річного хлопчика і
5-річної дівчинки у Wellesley,
коло Бостону. Помешкання,
харчі і платня заповнені.
Дзвоніть: (617) 235-5649.

REAL ESTATE

**НА ПРОДАЖ
РЕСТОРАН в ЕЛПЕНВІЛЛ, Н.Й.**
На 60 місць, при рухливій доро-
зі. Модерна і приватна Ідальня.
Добра нагода для підприємчи-
вої родини. Будинок і підприєм-
ство тільки \$80,000. Телефонуй-
те до власника (914) 626-7480.

FUNERAL DIRECTORS

**Richard N. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
McNERNEY BURNADZ
FUNERAL HOME**
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880
R.H. Burnadz — J.J. McNERNEY
Funeral Directors
Chapels available throughout
the Metropolitan Area.

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в БРОК, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568